

MONITOR SPÓŁDZIELCZY

ORGAN CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

Część A

Rok II.

Warszawa, dnia 10 grudnia 1949 r.

Nr A 23

TREŚĆ NUMERU:

	str.
poz. 138 — Uchwała Rady Ministrów z dnia 21 listopada 1949 r. w sprawie połączenia Spółdzielni Wydawniczych „Wydawnictwo Ludowe“ i „Chłopski Świat“	1
poz. 139 — Uchwała Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 19 listopada 1949 r. w sprawie wstępczych gospodarowania funduszami Akcji Socjalnej w spółdzielczości na rok 1950	2
poz. 140 — Uchwała Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 19 listopada 1949 r. w sprawie zmian w jednolitym planie kont dla spółdzielczości	4
poz. 141 — Uchwała Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 19 listopada 1949 r. w sprawie rozwiązania spółdzielni	5
poz. 142 — Uchwała Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 26 listopada 1949 r. w sprawie unormowania systemu płac dla pracowników zatrudnionych w gorzelniach administrowanych przez spółdzielnie „Samopomoc Chłopska“	5
poz. 143 — Uchwała Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 26 listopada 1949 r. w sprawie unormowania systemu płac dla pracowników operatywnych ogłoszeniowych, zatrudnionych w spółdzielniach wydawniczych, wydających dzienniki i periodyki	6
poz. 144 — Uchwała Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 26 listopada 1949 r. w sprawie unormowania systemu płac dla pracowników stołówek pracowniczych	7
poz. 145 — Uchwała Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 26 listopada 1949 r. w sprawie zasad wynagradzania za prace pedagogiczne w szkoleniu prowadzonym przez spółdzielczość	9
poz. 146 — Uchwała Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 26 listopada 1949 r. w sprawie nadania uprawnień rewizyjnych	11
poz. 147 — Uchwała Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 26 listopada 1949 r. w sprawie nadania uprawnień rewizyjnych	12
poz. 148 — Komunikat Działu Socjalnego Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 25 listopada 1949 r. w sprawie opłat za skierowanie na wczasy w 1950 r.	13
Przegląd ustawodawstwa ogólnego	13

Poz. 138.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

z dnia 21 listopada 1949 r.

w sprawie połączenia Spółdzielni Wydawniczych „Wydawnictwo Ludowe“ i „Chłopski Świat“

W związku ze zjednoczeniem Stronnictwa Ludowego i Polskiego Stronnictwa Ludowego — w celu zespolenia działalności wydawniczej ruchu ludowego, na podstawie art. 115-a ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr 55, poz. 495 i z 1945 r. Nr 34, poz. 205) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

1. Łączy się spółdzielnie wydawnicze:

a) „Wydawnictwo Ludowe“, Spółdzielnia Wydawnicza z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie,

b) Spółdzielnia Wydawnicza „Chłopski Świat“ z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie, na zasadach, ustalonych w niniejszej uchwale.

2. W wyniku połączenia spółdzielni wymienionych w pkt. 1 działać będzie spółdzielnia pod nazwą „Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza“ z odpowiedzialnością udziałami w Warszawie, której nadaje się statut, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

3. „Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza“ z odpowiedzialnością udziałami przejmuje majątek łączących się spółdzielni „Wydawnictwo Ludowe“

i „Chłopski Świat“ na podstawie bilansów tych spółdzielni, sporządzonych na dzień 31 grudnia 1949 r.

4. Do połączenia, ustanowionego uchwałą niniejszą, stosuje się odpowiednio przepisy art 110 — 115 ustawy o spółdzielniach.

5. Na podstawie niniejszej uchwały i załączonego do niej statutu dokona Sąd Rejestrowy właściwych wpisów w rejestrach spółdzielni.

6. Powołuje się dla spółdzielni „Ludowa Spółdzielnia Wydawnicza“ pierwszą Radę Nadzorczą w składzie:

1. — Kowalski Władysław,
2. — Niećko Józef,
3. — Juskiewicz Aleksander,
4. — Banach Kazimierz,
5. — Ozga-Michalski Józef,
6. — Baranowski Wincenty,
7. — Dąb-Kocioł Jan,
8. — Domański Jan,
9. — Dybowski Stefan,
10. — Gesing Roman,
11. — Górszczyk Jerzy,
12. — Grubecki Jan,
13. — Ignar Stefan,
14. — Jagiełło Stanisław,
15. — Klimaszewski Ignacy,
16. — Korcelli Kazimierz,

17. — Korzycki Antoni,
18. — Koter Stanisław,
19. — Kubicki Marian Aleksander,
20. — Madejczyk Jan,
21. — Podedworny Bolesław,
22. — Popławski Feliks,
23. — Rataj Julian,
24. — Rek Tadeusz,
25. — Sadrakuła Adam,
26. — Schayer Wacław,
27. — Stasiak Ludomir,
28. — Świetlicka Anna,
29. — Szczawińska Maria,
30. — Szkop Jan,
31. — Thomas Bronisław,
32. — Tomczyk Zofia,
33. — Warowny Bronisław,
34. — Wycech Czesław,
35. — Żmijko Stefan.

i Prezydium Rady Nadzorczej w składzie:

1. — Kowalski Władysław,
 2. — Niećko Józef
 3. — Juskiewicz Aleksander,
 4. — Banach Kazimierz,
 5. — Ozga-Michalski Józef.
7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

PREZES RADY MINISTRÓW

(—) Józef Cyrankiewicz

Poz. 139.

UCHWAŁA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 19 listopada 1949 r.

w sprawie wytycznych gospodarowania funduszami Akcji Socjalnej w spółdzielczości na rok 1950.

Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczego, nawiązując do swej uchwały z dnia 4.II 1949 r. w sprawie Akcji Socjalnej w spółdzielczości, poleca Centralom Spółdzielni i Centralom Spółdzielczo-Państwowym i zrzeszonym w nich spółdzielniom ściśle stosowanie się do wytycznych gospodarowania funduszami Akcji Socjalnej w spółdzielczości na rok

1950, opracowanych przez Dział Socjalny CZS na podstawie zaleceń PKPG z dn. 15.X. 1949 r., a uzgodnionych z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Spółdzielczych.

Wytyczne te zawarte są w załączniku do niniejszej uchwały.

Załącznik.

WYTYCZNE GOSPODAROWANIA FUNDUSZAMI AKCJI SOCJALNEJ W SPÓŁDZIELCZOŚCI NA ROK 1950

§ 1.

Zgodnie z uchwałą Zarządu Centralnego Związku Spółdzielczego z dnia 4. II. 1949 r. w sprawie akcji socjalnej w spółdzielczości, narzut na Fundusz Akcji Socjalnej w spółdzielczości w dalszym ciągu w roku 1950 pozostaje w wysokości 5% funduszu plac.

§ 2.

Wydatkami socjalnymi objęte są następujące działy:

Dział I — opieka nad matką i dzieckiem.

- poz. 1 — a) żłobki dzienne, miejskie i sezonowe wiejskie,
b) żłobki tygodniowe,

- poz. 2 — stacje opieki nad matką i dzieckiem
poz. 3 — kolonie
poz. 4 — półkolonie
poz. 5 — dziecińce
poz. 6 — świetlice dla dzieci i młodzieży
poz. 7 — ogródki jordanowskie
poz. 8 — przedszkola
poz. 9 — prewentoria
poz. 10 — domy turnusowe

Dział II. — Ochrona zdrowia pracownika.

- poz. 1 — higiena osobista i pierwsza pomoc lecznicza,

Dział III — Wczasy, sport i wychowanie fizyczne.

- poz. 1 — wczasy doroczne
 poz. 2 — wczasy świąteczne
 poz. 3 — sport i wychowanie fizyczne

Dział II i III stanowią łącznie dotychczasowy dział „Ochrona zdrowia pracownika”.

Dział IV — Socjalne zaopatrzenie materialne.

- poz. 1 — dotacje do kas pożyczkowo-oszczędnościowych
 poz. 2 — administracja stołówek
 poz. 3 — pracownicze ogrody działkowe

UWAGA. Wydatków związanych z utrzymaniem świetlic nie należy przewidywać w Funduszu Socjalnym. Wydatki przewidziane na ten cel należy wykazać oddzielnie jako załącznik do planu finansowego. Będą one uwzględnione przy rewizji planu finansowego poza Funduszem Socjalnym.

Dział V. — Akcja kulturalno-oświatowa.

- poz. 1 — prowadzenie akcji (przez CRZZ)

Dział VI — Szkolenie referentów socjalnych.

Szkolenie referentów socjalnych w spółdzielczości przeprowadzać się będzie w ramach budżetu Spółdzielczego Funduszu Szkolenia Kadr (SFSK).

§ 3.

1. Przy ustalaniu wydatków na żłobki i stacje opieki należy brać pod uwagę ilość i potrzeby przedewszystkim kobiet zatrudnionych w zakładzie pracy, a także i ilość zmian, przez które dany zakład jest czynny w ciągu doby.

2. Stacje opieki nad matką i dzieckiem obejmują swą działalnością dzieci do lat 3 i 11 mies. oraz kobiety ciężarne. Pożądane jest, aby wszystkie stacje posiadały kuchnie mleczne. Konieczność istnienia stacji bez kuchni mlecznych musi być stwierdzona przez powiatowe referaty zdrowia. Stosowanie dożywiania specjalnego może mieć miejsce jedynie w przypadkach indywidualnych, na wniosek lekarza stacji i poradni opieki nad matką i dzieckiem, zaakceptowany z punktu widzenia socjalnego przez radę zakładową i referenta socjalnego.

3. Kolonie, półkolonie, dziecińce, świetlice dla dzieci i młodzieży, ogródki jordanowskie, przedszkola i domy turnusowe należy prowadzić w myśl wskazówek wydawanych przez Ministerstwo Oświaty — z tym jednak, że przedszkola przy zakładach pracy czynne być mają od 8 do 9 godz. dziennie. Prewentoria, żłobki, stacje opieki nad matką i dzieckiem należy prowadzić w myśl instrukcji Ministerstwa Zdrowia.

4. Wszelka pomoc udzielana przez zakłady pracy na rzecz wczasów świątecznych w formie środków transportowych, materiałów pędnych itp. powinna być opłacana z środków przewidzianych na wczasy świąteczne.

5. Kwoty ustalone na higienę i pierwszą pomoc lekniczą, przewidziane są na pokrywanie rzeczowych wydatków, związanych z zapewnieniem pierwszej pomocy lekarskiej (apteczki, środki opatrunkowe,

utrzymanie instrumentów lekarskich w stanie sprawności i czystości oraz wynagrodzenie higienistek w ambulatoriach zakładowych).

Oplaty za korzystanie z obcych łaźni nie są objęte Funduszem Socjalnym. Wydatki na ten cel pokrywać należy z sum przeznaczonych na bezpieczeństwo i higienę pracy.

6. W roku 1950 Centralna Rada Związków Zawodowych prowadzić będzie akcję z zakresu sportu i wychowania fizycznego, kultury i oświaty oraz ogrodów działkowych. W związku z powyższym sumę zatwierdzoną na wspomniane cele należy przekazywać do CRZZ centralnie, w terminach następujących:

do dnia 15 lutego 1950 r.	—20%	zatwierdzonych sum
do „ 15 maja „	—40%	„
do „ 15 sierpn. „	—20%	„
do „ 15 listop. „	—20%	„

W sprawach powyższych Centrale Spni i Centrale Spółdzielczo - Państwowe powinny porozumiewać się bezpośrednio z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Spółdzielczych oraz z wojewódzkimi i powiatowymi Radami Związków Zawodowych.

7. Prowadzenie stołówek przejmowane jest stopniowo przez spółdzielczość. W sprawach stołkowych obowiązują instrukcje i przepisy wydawane przez Biuro Usług Handlowych Ministerstwa Handlu Wewnętrznego.

8. Szkolenie referentów socjalnych odbywać się będzie w ośrodkach szkolenia, prowadzonych przez Centralny Urząd Szkolenia Zawodowego i w Ośrodkach CZS.

UWAGA. W roku 1950 przewiduje się przeszkolenie około 15% pracowników zatrudnionych w działach i referatach socjalnych.

§ 4.

1. Podane w paragrafie 9 stawki stanowią górną granicę wydatków.

2. Wszelkie zwroty i wpływy od osób trzecich należy traktować jako dochody podlegające uwidocznieniu w preliminarzach i w żadnym wypadku nie mogą one podwyższać podanych w paragr. 9 stawek; wpływają one jedynie na wzrost usług.

§ 5.

1. Gdy w toku rozwoju akcji okaże się, że w zatwierdzonym budżecie podział sum na poszczególne działy lub pozycje odbiega od rzeczywistych potrzeb i w związku z tym zachodzi konieczność przesunięcia części zatwierdzonych sum z jednego działu akcji lub pozycji na inny, dokonanie wspomnianego przesunięcia (virement) leży w kompetencji Central Spółdzielni — o ile chodzi o przesunięcia z pozycji na pozycję wewnątrz danego działu, a w kompetencji CZS, gdy chodzi o virement między działami.

2. W działach przejętych przez CRZZ dokonywanie virement nie jest dopuszczalne.

3. Przesuwanie kwot z pozycji „administracja stołówek“ na inne pozycje wydatków socjalnych może

nastąpić jedynie w porozumieniu z Biurem Usług Handlowych Ministerstwa Handlu Wewnętrznego.

4. Wszelkie przesunięcia, o których mowa w niniejszym paragrafie powinny być uprzednio uzgodnione ze Zw. Zawod. Pracown. Spółdz.

§ 6.

Czas trwania poszczególnych akcji ustala się następująco:

- a) w żłobkach, stacjach opieki nad matką i dzieckiem — 300 dni w roku,
- b) w sezonowych żłobkach wiejskich — 125 dni „
- c) w przedszkolach, świetlicach — 275 dni „
- d) w ogródkach jordanowskich — 360 dni „
- e) w koloniach turnus — 28 dni „
- f) w półkoloniach turnus — 30 dni „
- g) w dziecińcach — 112 dni w roku (4×28 dni)
- h) w prewentoriach — turnus 3 mies.

- i) w domach turnusowych — turnus 42 dni
- j) wczasowe pracownicze — turnus 14 dni

§ 7.

Zasady odpłatności będą podane w terminie późniejszym.

§ 8.

Ustalone stawki nie obejmują wydatków inwestycyjnych i nakładów majątkowych. Wydatki inwestycyjne muszą znaleźć swój wyraz w planie inwestycyjnym. Nakłady majątkowe przeznaczone są na drobne remonty i uzupełnienie wyposażenia placówek. Wysokość nakładów majątkowych na rok 1950 ustala się na 12% ogólnej sumy preliminowanej na Fundusz Socjalny. Nakłady majątkowe należy planować według rzeczywistych potrzeb na wszystkie pozycje wydatków socjalnych, z wyjątkiem wczasów dorocznych, wczasów świątecznych, zapomóg, pracowniczych ogródków działkowych i szkolenia referentów socjalnych.

§ 9.

W roku 1950 obowiązują w spółdzielczości następujące stawki:

1) żłobkiienne	— zł 300	na jednostkę dziennie
2) żłobki sezonowe wiejskie	— zł 200	„
3) żłobki tygodniowe	— zł 500	„
4) stacje opieki nad matką i dzieckiem	— zł 55	„
5) przedszkola	— zł 200	„
6) świetlice dla dzieci i młodzieży	— zł 100	„
7) ogródki jordanowskie	— zł 100	„
8) kolonie	— zł 330	„
9) półkolonie	— zł 210	„
10) dziecińce	— zł 200	„
11) prewentoria	— zł 525	„
12) domy turnusowe	— zł 400	„
13) higiena osobista	— zł 40	na jednego zatrudnionego m-cznie
14) wczasowe świąteczne	— zł 25	„
15) wczasowe doroczne	— zł 180	dziennie
16) stołówki	— zł 175	na jednego zatrudnionego m-cznie
17) ośrodki działkowe	— zł 40	„ rocznie
18) zapomogi	— 0,5%	Funduszu Płac
19) sport i wychowanie fizyczne	— 0,3%	Funduszu Płac
20) kultura i oświata	— 0,5%	Funduszu Płac

Poz. 140.

UCHWAŁA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 19 listopada 1949 r.

w sprawie zmian w jednolitym planie kont dla spółdzielczości.

Nawiązując do uchwały Zarządu CZS z dnia 26 listopada 1948 r. w sprawie jednolitego planu kont dla spółdzielczości (Monitor Spółdzielczy Nr. 13, poz. 96, z r. 1948) oraz doświadczeń jakie stosowanie jednolitego planu kont w spółdzielczości wniosło w przeciągu roku, Zarząd Centralnego Związku Spółdzielczego postanawia zatwierdzić zmiany jed-

nalitego planu kont dla spółdzielczości na rok 1950, według instrukcji, opracowanej przez Podkomisję branżowych planów kont i branżowych instrukcji planowania finansowego, działającej jako organ Komisji Metodyki Planowania Finansowego i Rachunkowości przy PKPG, powołanej zarządzeniem Przewodniczącego PKPG z dnia 21 lipca 1949 r.

Poz. 141.

UCHWAŁA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 19 listopada 1949 r.

w sprawie rozwiązania spółdzielni.

Na mocy art. 21 Ustawy z dnia 21 maja 1948 r. o Centralnym Związku Spółdzielczym i Centralach Spółdzielni (Dz. U. R. P. Nr. 30 poz. 199) Zarząd CZS postanawia rozwiązać i postawić w stan likwidacji następujące spółdzielnie:

1. Na wniosek Centrali Spółdzielni Pracy:

- a) Spółdzielnię Pracy Zrzeszenie Pracowników „Księgowość“ z odp. udz. w Szczecinie.
- b) Spółdzielnię Pracy Mechaników „Wspólna Praca“ z odp. udz. w Lipinach pow. Pyrzyce.
- c) Spółdzielnię Pracy „Polski Żelbet“ z odp. udz. w Warszawie.
- d) Spółdzielcze Zakłady Przetwórcze Przemysłu Graficzno-Papierniczego z odp. udz. w Warszawie, ul. Marszałkowska 95,

e) Spółdzielnię Pracy Warsztaty Samochodowe i Elektrotechniczne z odp. udz. w Podjuchach.

2. Na wniosek Centrali Spółdzielni Mieszkaniowych.

a) Spółdzielnię Administracyjno - Mieszkaniową S. A. M. XIII. z odp. udz. w Warszawie, ul. Hoża 27a.

Uchwałą powyższą Zarząd CZS opiera na stwierdzeniach, że działalność wyżej wymienionych spółdzielni wykazuje uchybienia przeciwko obowiązującym przepisom prawa lub postanowieniom statutów oraz, że spółdzielnie nie usunęły ich w terminie określonym przez organy rewizyjne centrali spółdzielni, względnie, że niektóre z tych spółdzielni są od roku nieczynne.

Poz. 142.

UCHWAŁA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 26 listopada 1949 r.

w sprawie unormowania systemu płac dla pracowników zatrudnionych w gorzelniach administrowanych przez spółdzielnie „Samopomoc Chłopska“.

W uzupełnieniu uchwały z dnia 21 stycznia 1949 r. w sprawie regulacji płac w spółdzielczości, Zarząd CZS postanawia: Zatwierdzić załączony do uchwały niniejszej protokół dodatkowy do Zbiorowego Układu Pracy, zawartego z Zarządem Głównym Związku Za-

wodowego Pracowników Spółdzielczych w dn. 24 stycznia 1949 r., normujący system płac dla nieobjętych załącznikami do układu pracowników zatrudnionych w gorzelniach administrowanych przez Spółdzielnie „Samopomoc Chłopska“.

Załącznik

P R O T O K Ó Ł D O D A T K O W Y

DO ZBIOROWEGO UKŁADU PRACY DLA PRACOWNIKÓW SPÓŁDZIELCZYCH

Z DNIA 24 STYCZNIA 1949 R.

(Monitor Spółdzielczy Nr A-3 z r. 1949)

Przez Centralny Związek Spółdzielczy, reprezentujący wszystkie Centrale spółdzielni i spółdzielnie w kraju i przez Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Spółdzielczych został podpisany w Warszawie w dniu 19 listopada 1949, następujący protokół dodatkowy do Zbiorowego Układu Pracy, zawartego w dniu 24 stycznia 1949 r. pomiędzy Centralnym Związkiem Spółdzielczym a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Spółdzielczych.

I. Postanowienia protokołu dotyczą pracowników gorzelnii administrowanych przez spółdzielnie „Samopomoc Chłopska“.

II. Warunki płacy i pracy pracowników wymienionych w pktcie I reguluje powołany na wstę-

pie Układ Zbiorowy o pracę z dnia 24 stycznia 1949 r. ze zmianami wynikającymi z niniejszego protokołu.

III. Ustala się następujące zaszeregowanie pracowników gorzelnii:

- a) — kierownik gorzelnii — grupa płac VI — V, w/g załącznika Nr 1 do Układu Zbiorowego — Tabela płac podstawowych pracowników płatnych miesięcznie,
- b) — aparatowy — grupa płac VII — IX, zaciernik — grupa płac VII — IX, palacz maszynista — grupa płac VII — IX,
- c) — robotnicy przyuczeni — grupa płac III.

- d) — robotnicy niewykwalifikowani — grupa płac I — II,
w/g załącznika Nr 9 do Układu Zbiorowego — Tabela płac podstawowych dla pracowników płatnych godzinowo.
- IV. Dodatki lokalne i wyrównawcze obowiązują w/g załączników do Układu Zbiorowego (Załącznik Nr 2 dla pracowników płatnych miesięcznie i Załącznik Nr 10 dla pracowników płatnych godzinowo).
- V. Dla kierownika gorzelnii przysługuje dodatek funkcyjny w wysokości do 4.000 złotych, o

ile wykonuje czynności związane z kontrakowaniem surowca i opieką plantacji.

- VI. Zasady premiowania zostaną podane dodatkowo.
- VII. Umowy o pracę ze wszystkimi pracownikami gorzelnii, z wyjątkiem kierownika — traktuje się jako umowy o pracę na czas określony, wygasające automatycznie z upływem terminu określonego w umowie.
- VIII. Postanowienia niniejszego protokołu obowiązują od dnia 1.VII.1949 r.

Warszawa, dnia 19 listopada 1949 r.

PREZES ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU
SPÓŁDZIELCZEGO

(—) Oskar Lange

V-PREZES ZARZĄDU CENTRALNEGO
ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

(—) L. Marszałek

WICEPRZEWODN. ZARZĄDU GŁÓWNEGO
ZW. ZAW. PRAC. SPÓŁDZIELCZYCH

(—) St. Jankowski

CZŁ. PREZYDIUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO
ZW. ZAW. PRAC. SPÓŁDZIELCZYCH

(—) mgr M. Beuermann

Poz. 143

UCHWAŁA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 26 listopada 1949 r.

w sprawie unormowania systemu płac dla pracowników operatywnych ogłoszeniowych, zatrudnionych w spółdzielniach wydawniczych, wydających dzienniki i periodyki.

W uzupełnieniu uchwały z dnia 21 stycznia 1949 r. w sprawie regulacji płac w spółdzielczości, Zarząd CZS postanawia:

Zatwierdzić załączony do uchwały niniejszego protokołu dodatkowy do Zbiorowego Układu Pracy, zawartego z Zarządem Głównym Związku Zawodowe-

go Pracowników Spółdzielczych w dn. 24 stycznia 1949 r., normujący system płac dla nieobjętych załącznikami do układu zbiorowego pracowników operatywnych ogłoszeniowych, zatrudnionych w spółdzielniach wydawniczych, wydających dzienniki i periodyki.

Załącznik

PROTOKÓŁ DODATKOWY

DO ZBIOROWEGO UKŁADU PRACY DLA PRACOWNIKÓW SPÓŁDZIELCZYCH
z dnia 24 stycznia 1949 r.

(Monitor Spółdzielczy Nr 3 z r. 1949).

Przez Centralny Związek Spółdzielczy, reprezentujący Centralę Spółdzielni Wydawniczych i Księgarskich oraz zrzeszone w niej spółdzielnie i przez Zarząd Główny Związku Zawodowego Pracowników Spółdzielczych został podpisany w Warszawie w dniu 21 listopada 1949 r. następujący protokół dodatkowy do Zbiorowego Układu Pracy, zawartego w dniu 24.I. 1949 r. pomiędzy CZS i Zarządem Głównym Z.Z.P.S.

1. Postanowienia niniejszego protokołu dotyczą pracowników operatywnych ogłoszeniowych, zatrudnionych w spółdzielniach wydawniczych, wydających dzienniki i periodyki.
Za pracowników operatywnych ogłoszeniowych uważa się stale zatrudnionych pracowników, których głównym obowiązkiem jest opra-

cowywanie i uzyskiwanie w imieniu i na rachunek spółdzielni płatnych ogłoszeń do pism codziennych i periodycznych oraz do wydawnictw specjalnych.

2. Warunki pracy i płacy pracowników wymienionych w p. 1. ustala powołany wyżej Zbiorowy Układ Pracy ze zmianami wynikającymi z postanowień niniejszego protokołu.
3. Pracowników wymienionych w p. 1. nie dotyczą przepisy zawarte w załącznikach do Układu Zbiorowego z dnia 24.I. 1949 r. z wyjątkiem załącznika Nr 1 i załącznika Nr 2, ani też przepisy protokołu dodatkowego z dnia 1. 3. 1949 r. z wyjątkiem załącznika „D” do tego protokołu.

4. Pracownicy operatywni ogłoszeniowi otrzymują wynagrodzenie w/g grupy VIII — VII tabeli płac wraz z przysługującymi dodatkami lokalnymi.
5. Pracownicy operatywni ogłoszeniowi nie podlegają premiowaniu.
6. Pracownicy operatywni ogłoszeniowi otrzymują prócz stałego uposażenia ruchomą część wynagrodzenia, zależną od sumy obrotów z ogłoszeń przez nich opracowanych i uzyskanych.
7. Ruchoma część uposażenia wynosi:
 - A. Od obrotów (sum fakturowych) z ogłoszeń do dzienników i czasopism zleczanych przez instytucje społeczne:
 - 1) Dla pracowników zatrudnionych w spółdzielniach zaliczonych do grupy I jeżeli ci pracownicy mają siedzibę służbową w
 - a) w woj. warszawskim, łódzkim, śląskim — 4% obrotu,
 - b) w woj. poznańskim, wrocławskim, krakowskim i gdańskim — 5% obrotu,
 - c) w pozostałych województwach — 6% obrotu.
 - 2) Dla pracowników zatrudnionych w spółdzielniach zaliczonych do grupy II — 8% obrotu bez względu na siedzibę służbową tych pracowników.

Od obrotów z powyższych ogłoszeń, jeżeli są zlecane przez osoby i firmy prywatne procentowa stawka wynagrodzenia ruchomego powiększa się o 50% i wynosi:

 - a) dla pracowników wymienionych wyżej pod 1a — 6%,
 - b) dla pracowników wymienionych wyżej pod 1b — 7,5%.
 - c) dla pracowników wymienionych wyżej pod 1c — 9%.
 - d) dla pracowników wymienionych wyżej pod 2 — 12%.

B. Od obrotów z ogłoszeń do wydawnictw specjalnych (nieprasowych) i reklam — 10% tych obrotów (sum fakturowych) bez względu na charakter prawny zlecanodawcy ogłoszenia i grupę spółdzielni.

U w a g a : podziału spółdzielni na grupy dokona Centralny Związek Spółdzielczy.

- 8. W wypadku gdy pracownik operatywny ogłoszeniowy musi spełniać swe funkcje poza miejscowością, w której ma siedzibę służbową, otrzymuje zwrot kosztów i diety na zasadach następujących:
 - a) przy wyjazdach w promieniu 50 km zwrot faktycznie poniesionych kosztów podróży;
 - b) przy wyjazdach ponad 50 km zwrot faktycznie poniesionych kosztów podróży, diety wg stawek obowiązujących w stosunku do innych pracowników oraz zwrot kosztów noclegu.
- 9. Niniejszy protokół obowiązuje od 1.X.1949 r.

Warszawa, dnia 21 listopada 1949 r.

PREZES ZARZĄDU
CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO
(—) Oskar Lange
V-PREZES ZARZĄDU
CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO
(—) Leon Marszałek

WICEPRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU GŁÓWNEGO
ZW. ZAW. PRAC. SPÓŁDZIELCZYCH
(—) St. Jankowski
CZŁONEK PREZYDIUM
ZARZ. GŁÓWNEGO ZW. ZAW. PRAC. SPÓŁDZ.
(—) mgr. M. Beuermann

Poz. 144.

UCHWAŁA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 26 listopada 1949 r.

w sprawie unormowania systemu płac dla pracowników stołówek pracowniczych.

W uzupełnieniu uchwały z dnia 21 stycznia 1949 r. w sprawie regulacji płac w spółdzielczości, Zarząd CZS postanawia: Zatwierdzić załączony do uchwały niniejszej protokół dodatkowy do Zbiorowego Układu Pracy, zawartego z Zarządem Głównym

Związków Zawodowych Pracowników Spółdzielczych w dn. 24 stycznia 1949 r., normujący system płac dla nieobjętych załącznikami do układu pracowników stołówek pracowniczych.

Załącznik

PROTOKÓŁ DODATKOWY
DO ZBIOROWEGO UKŁADU PRACY DLA PRACOWNIKÓW SPÓŁDZIELCZYCH
Z DNIA 24 STYCZNIA 1949 R.

(Monitor Spółdzielczy Nr A-3 z 1949 r.)

Przez CZS, reprezentujący centrale spółdzielni i spółdzielnie i przez Zarząd Główny Związku Zawodowych Pracowników Spółdzielczych, został pod-

pisany w Warszawie w dniu 23 listopada 1949 r. następujący protokół dodatkowy do Zbiorowego Układu Pracy, zawartego w dniu 24.I.1949 r.

1. Postanowienia protokołu dotyczą pracowników stołówek prowadzonych w lokalu zakładu pracy lub lokalu fabrycznym, bądź też w lokalu dostarczonym przez zakład pracy lub fabrykę poza jej obrębem, prowadzonym we własnym zakresie przez zakład pracy względnie fabrykę lub przez spółdzielnię spożywców na mocy zarządzenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 22.I.1949 r. i 5.IV.1949 r. o ile wydają one posiłki wyłącznie dla pracowników danego zakładu pracy lub fabryki względnie dla pracowników kilku sąsiadujących z sobą zakładów pracy.
2. Z dniem ogłoszenia niniejszego z mocą obowiązującą od dnia 1.X.1949 r., anuluje się przepisy protokołu dodatkowego z dnia 14.VI.1949 r. do Zbiorowego Układu Pracy dla pracowników spółdzielczych z dnia 24.I.1949 r., ogłoszonego w Monitorze Spółdzielczym z dn. 10 lipca 1949 r., poz. 92, załącznik 1, dotyczącego pracowników stołówek pracowniczych prowadzonych we własnym zakresie przez zakłady pracy.
3. Równocześnie wprowadza się przepisy dotyczące warunków pracy i płacy pracowników wymienionych w punkcie 1 niniejszego wg następujących zasad:
 - a) Warunki pracy i płacy pracowników w/wym. ustala Układ Zbiorowy Pracy z dnia 24 stycznia 1949 r. ze zmianami wynikającymi z postanowień niniejszego protokołu.
 - b) Ustala się jako obowiązujące dla pracowników zatrudnionych w stołówkach przy zakładach pracy następujące załączniki do Zbiorowego Układu Pracy dla pracowników spółdzielczych z dnia 24 stycznia 1949 r.:
 Załącznik Nr 1 — Tabela płac podstawowych pracowników płatnych miesięcznie
 " " 2 — Tabela dodatków lokalnych dla pracowników płatnych miesięcznie.
 - c) Zaszeregowanie pracowników stołówek przy zakładach pracy reguluje załącznik „A” do niniejszego protokołu.
 - d) Pracownicy stołówek przy zakładach pracy są zaszeregowani wg kategorii stołówek w zależności od ilości stołujących się (zał. „A”).
 - e) Pracownicy stołówek przy zakładach pracy wykonywujący inne funkcje, aniżeli funkcje wymienione w załączniku „A” podlegają zaszeregowaniu wg odpowiednich postanowień i załączników Układu Zbiorowego z dnia 24 stycznia 1949 r.
 - f) Dodatki funkcyjne dla pracowników stołówek pełniących funkcje kierownicze ustala załącznik „B” do niniejszego protokołu.
 - g) Pracownicy stołówek wydających więcej niż jeden posiłek dziennie oprócz wynagrodze-

nia zasadniczego i dodatków lokalnego oraz funkcyjnego wg niniejszego protokołu pobierają stały dodatek operatywny w wysokości 25% płacy podstawowej.

- h) Świadczenia w naturze dla pracowników stołówek ustalają załączniki „C” — odzież ochronną i „D” — prawo do korzystania z posiłków, załączone do niniejszego protokołu.
- i) Wynagrodzenie personelu stołówek pozostającego na etatach zakładów pracy lub fabryk prowadzących stołówkę dla własnych pracowników winno mieścić się w kwotach przewidzianych w budżecie na wydatki administracyjno-rzeczowe stołówek.

Warszawa, dnia 23 listopada 1949 r.

PREZES ZARZĄDU
CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO
(—) O. Lange

V-PREZES ZARZĄDU
CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO
(—) L. Marszałek

WICEPRZEWODNICZĄCY
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOWNIKÓW SPÓŁDZIELCZYCH
(—) St. Jankowski

CZŁONEK PREZYDIUM
ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZWIĄZKU ZAWODOWEGO
PRACOWNIKÓW SPÓŁDZIELCZYCH
(—) M. Beuermann

Załącznik „A”

Zaszeregowanie pracowników stołówek przy zakładach pracy.

Funkcje	Ilość osób obsługiwanych przez stołówkę			
	100—200	200—500	500—1000	ponad 1000
Kierownik	VII—IX	VI—VIII	V—VII	IV—VI
Kuchmistrz	—	—	V—VI	V—VI
Kucharz-ka	VII—IX	VII—IX	VII—IX	VII—IX
Pomoc kuchenn	X—XIII	X—XII	X—XII	X—XII
Kelnerka	IX—XI	JX—XI	IX—XI	VIII—X
Gł. Magazynier	—	—	—	VI—VII
Magazynier	VIII—X	VIII—X	VIII—X	VII—IX

Załącznik „B”

Tabela dodatków funkcyjnych dla pracowników stołówek przy zakładach pracy.

I

Dodatki funkcyjne przyznaje się następującym pracownikom zatrudnionym w stołówkach:

- I Kierownik stołówki
- II Kuchmistrz
- III Kucharz — kucharka, o ile pełni funkcje kierownicze w kuchni.

II

Wysokość dodatków funkcyjnych podaje poniższa tabela:

Grupa uposażenia	Wysokość dodatku
IV	3.000,— zł
V	3.000,— "
VI	2.000,— "
VII	2.000,— "
VIII	2.000,— "
IX	2.000,— "

Załącznik „C”

Ubrania ochronne.

Dla pracowników stołówek przy zakładach pracy przysługują ubrania ochronne wg niżej podanego wzoru.

1. Kuchmistrz i pomoc kuchenna	fartuch biały płócienny
bluza biała
czapka biała
2. Pomoc kuchenna niewykwalifikowana	fartuch drelichowy
bawełniany
trepy robocze
a) obieraczka	

b) zmywaczka

3. Kelnerka (podająca)
4. Kelner i pomoc kelnera
5. Magazynier
6. Robotnicy magazynowi
7. Palacz

fartuch drelichowy
bawełniany
trepy robocze
fartuch gumowy
płaszcz biały
czapki białe
bluza płócienna biała
płaszcz roboczy drelichowy
ubranie robocze drelichowe
ubranie robocze drelichowe
obuwie robocze drewniane

Załącznik „D”

Prawo do korzystania z żywienia.

Pracownicy stołówek mogą korzystać z żywienia w swoim zakładzie pracy pod warunkiem jednak zwrotu kosztów własnych spożytego posiłku.

Pracownicy mają prawo jedynie do dań podstawowych wydawanych stołującym się.

Prawo do korzystania z posiłku po cenie kosztów własnych istnieje tylko w dniach pracy.

Poz. 145.

UCHWAŁA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 26 listopada 1949 r.

w sprawie zasad wynagradzania za prace pedagogiczne w szkoleniu prowadzonym przez spółdzielczość

Zarząd CZS na posiedzeniu w dniu 26 listopada 1949 r. ustalił następujące zasady wynagrodzenia za prace pedagogiczne w szkoleniu pracowników spółdzielczych.

I. Przepisy wprowadzające.

1. Uchwała niniejsza rozróżnia wynagrodzenie wykładowców i kierowników kursów niższych i wyższych.
2. Do grupy kursów niższych należą wszystkie kursy organizowane przez spółdzielnie i oddziały okręgowe central oraz te z kursów centralnych, które nie zostały zakwalifikowane przez kierownika Wydziału Szkolenia CZS jako kursy wyższe.
3. Kursami wyższymi z mocy niniejszej uchwały są kursy centralne dla: rewidentów, pracowników aparatu szkolenia, pracowników biur kadr, planistów, kierowników działów finansowych.
W szczególnych wypadkach kierownik Wydziału Szkolenia CZS, biorąc pod uwagę daleko idącą specjalizację, wysoki poziom słuchaczy i wysoki poziom nauczania, może zaliczyć do grupy kursów wyższych inne typy kursów.
4. Kursy prowadzone przez Spółdzielcze Studium Korespondencyjne, zalicza się do kursów wyższych.
5. Za godzinę wykładową uważa się jednostkę metodyczną o czasie trwania od 45 do 60 minut w zależności od obowiązującego na danym kursie podziału godzin.

II. Wynagrodzenie za wykłady.

6. Ustala się następujące zasady i normy wynagrodzenia za wykłady na danym kursie:
 - a) Pracownicy spółdzielczy za pierwsze 30 godzin wykładowych na danym kursie otrzymują: na kursach niższych — zł 500 i na kursach wyższych — zł 600 za efektywną godzinę wykładową; za dalsze godziny, ponad 30, wysokość stawki za godzinę wykładową obniża się o 25%.
 - b) Pracownicy spółdzielczy, nie zatrudnieni w charakterze stałych wykładowców, mogą być w razie potrzeby zwalniani z normalnych zajęć służbowych dla prowadzenia wykładów na kursach spółdzielczych, nie więcej jednak niż do 20 godzin miesięcznie.
W wypadkach wyjątkowych, prezes lub wiceprezes zarządu odnośnej centrali może wyrazić zgodę na zwolnienie z większej liczby godzin.
 - c) Wykładowcy nie będący pracownikami instytucji spółdzielczych otrzymują, bez względu na liczbę godzin na danym kursie, wynagrodzenie według podstawowych norm dla pracowników spółdzielczych, t.j. bez stosowania regresji; w wypadku specjalnych wysokich kwalifikacji kierownik komórki szkolenia w centrali może podwyższyć te stawki w granicach do zł 1000 za efektywną godzinę.

7. Ćwiczenia i seminaria prowadzone osobiście przez wykładowcę uważane są za godziny wykładowe.
Asystenci prowadzący ćwiczenia i seminaria pod kierunkiem wykładowcy, jako osoby odpowiedzialnej za przedmiot, otrzymują 50% stawki zasadniczej, przewidzianej dla wykładowcy.
 8. Powyższe zasady i normy wynagradzania za wykłady dotyczą również wykładów i konsultacji organizowanych przez SSK w punktach szkolenia i na punktach konsultacyjnych.
 9. Na równi z wykładami traktuje się zajęcia świetlicowe prowadzone wg ustalonego programu.
- III. Wynagrodzenie za kolokwia, egzaminy, poprawę ćwiczeń pisemnych i opracowywanie skryptów.**
10. Wykładowcy na kursach niższych otrzymują wynagrodzenie za kolokwia i egzaminy ustne po zł 80, na kursach wyższych — po zł. 100 od przeegzaminowanego uczestnika kursu.
 11. Za egzaminy pisemne oraz za poprawę ćwiczeń pisemnych wykładowcy otrzymują na kursach niższych zł 60, na kursach wyższych zł 70 za 1 poprawione ćwiczenie.
Kierownik komórki szkolenia Centrali, na wniosek kierownika kursu, w wypadkach, gdy poprawianie ćwiczeń łączy się z dużym nakładem pracy ze względu na rodzaj i rozmiar ćwiczeń, może podwyższyć wymienione stawki do 50% ponad ustaloną normę.
 12. Dyrektor SSK, na wniosek właściwego kierownika szkoły lub kursu korespondencyjnego, ustala:
 - a) za poprawianie nadsyłanych do SSK pisemnych prac uczestników Studium wynagrodzenie korektorów w wysokości od zł 150 do 250 za poprawę jednej pracy, zależnie od poziomu przeprowadzonej korekty, tematu pracy pisemnej, jej objętości i innych czynników wpływających pośrednio lub bezpośrednio na pracę korektora,
 - b) za kontrolę korekty w SSK superkorektory zł 100 do 150 za każde przeczytane i uzupełnione uwagami ćwiczenie wraz z oceną korekty napisanego ćwiczenia, zależnie od poziomu przeprowadzonej superkorekty, tematu pracy pisemnej, jej objętości i innych czynników, wpływających pośrednio lub bezpośrednio na pracę superkorektora,
 - c) w wypadkach, gdy na skutek słabej korekty superkorektor dokona powtórnej i całkowitej korekty danego ćwiczenia, z podaniem uwag końcowych, przysługuje mu pełna stawka wynagrodzenia — jak za korektę.
 13. Kierownik kursu, biorący udział w charakterze członka komisji egzaminacyjnej, nie pobiera za te czynności oddzielnego wynagrodzenia. W wypadku, gdy kierownik kursu jest jednocześnie wykładowcą i egzaminuje z wykładanego przedmiotu, wówczas pobiera wynagrodzenie przysługujące wykładowcy.
 14. Osoby delegowane celem wizytacji egzaminu, nie pobierają wynagrodzenia za udział w komisji egzaminacyjnej.
 15. Wykładowcy obowiązani są, na żądanie kierownictwa kursu, przedłożyć w wyznaczonym terminie konspekt swoich wykładów, nie otrzymując za to oddzielnego wynagrodzenia.
 16. Wykładowcy, którym powierzono opracowanie skryptów wykładów, pobierają za to następujące wynagrodzenie, jeśli skrypt został przyjęty:
 - a) na kursach niższych — zł 500 za jedną stronę maszynopisu, nie więcej jednak niż zł 2000 za skrypt 1 godziny wykładowej,
 - b) na kursach wyższych — zł 750 na 1 stronę maszynopisu, nie więcej jednak, niż zł 3000 za skrypt 1 godziny wykładowej,
 - c) normy przyjęte na kursach wyższych stosują się również przy opracowywaniu instrukcji do podręczników, używanych w SSK (poradników metodycznych).
 Za stronę maszynopisu uważa się 32 wiersze po ca 52 znaki pisarskie każdy.
Jeśli skryptu nie przyjęto, wykładowca otrzymuje 50% wynagrodzenia.
- IV. Koszty przejazdu i diety przysługujące wykładowcy.**
17. Wszyscy wykładowcy otrzymują pełne wyżywienie i zakwaterowanie w miejscu trwania kursu — w dniach, w których mają zajęcia na kursie.
W wypadku, gdy ogólna organizacja kursu nie obejmuje zakwaterowania i żywienia, wówczas wykładowcy otrzymują zwrot rzeczywistych kosztów zakwaterowania oraz diety wg obowiązujących norm.
 18. Wykładowcom — pracownikom instytucji spółdzielczych przysługuje zwrot rzeczywistych kosztów podróży wg obowiązujących norm; innym wykładowcom — wg umowy, nie wyżej jednak od najwyższych stawek, stosowanych dla pracowników instytucji spółdzielczych.
 19. Wykładowcom wypłaca się diety tylko za okres trwania podróży na kurs i z kursu.
 20. Przepisów działu II oraz działu III punkt 11 i 13, nie stosuje się do stałych wykładowców, za których uważa się osoby zobowiązane głównie z tytułu umowy o pracę do wykładania na kursach.
- V. Wynagrodzenie za kierownictwo.**
21. Stałym kierownikiem kursów jest osoba, do której obowiązków służbowych z tytułu umowy o pracę należy wyłącznie lub głównie prowadzenie kursów.
W szczególności stałymi kierownikami kursów są kierownicy pedagogiczni ośrodków szkolenia, referenci kursów w komórkach szkolenia central i spółdzielni, jeśli sprawują lub według planu mają sprawować funkcje kierowników kursów co najmniej podczas 160 kurso-dni w ciągu roku.

22. Kierownikiem punktu szkolenia SSK jest osoba, do której obowiązków należy organizowanie wykładów i kursów ustnych, ćwiczeń praktycznych, kollokwiów, egzaminów w punktach szkolenia SSK, oraz organizowanie i nadzorowanie punktów konsultacyjnych. Całość prac kierownika punktu szkolenia SSK wynosi nie mniej niż 18 godzin tygodniowo, za co otrzymuje on ryczałtowe wynagrodzenie w wysokości zł 12.000 miesięcznie płatne przez 12 miesięcy w roku.
23. Stałym kierownikom kursów oraz kierownikom punktów szkolenia SSK za prowadzenie przez nich kursów ustnych nie przysługuje żadne dodatkowe wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji, jeśli ilość zleconych im godzin wykładowych nie przekracza 1 godziny dziennie, 6 godzin tygodniowo lub 24 godziny miesięcznie.
24. Za efektywne godziny wykładowe ponad określone powyżej minimum, stali kierownicy kursów oraz kierownicy punktów szkolenia SSK pobierają wynagrodzenie jak wykładowcy.
25. Stali kierownicy kursów korzystają z zakwaterowania i wyżywienia na kursie oraz otrzymują zwrot kosztów przejazdów na takich samych zasadach jak wykładowcy.
26. Kierownikom punktów szkolenia SSK przy wyjazdach służbowych do punktów konsultacyjnych przysługuje zwrot kosztów podróży, diety służbowe wedle norm i zasad stosowanych w CZS.
27. Do osób, które w rozumieniu niniejszej uchwały nie są stałymi kierownikami kursów, ani też kierownikami punktów szkolenia SSK, a którym zlecono prowadzenie kursów, stosuje się wszystkie postanowienia dotyczące stałych kierowników kursów z zachowaniem poniższych przepisów:
- a) jeśli funkcję kierownika kursu zlecono pracownikowi instytucji organizującej kurs lub innej instytucji spółdzielczej na zasadach delegowania pracownika, przysługuje mu ryczałt za każdy dzień pobytu

na kursie niższym — zł 300, na kursie wyższym — zł 400;

- b) jeśli funkcję kierownika kursu powierzono innej osobie, niż wymienionej w punkcie a), wówczas przysługuje jej, poza ryczałtem przewidzianym w punkcie a), dodatek w wysokości nie przekraczającej na kursach niższych zł 600, na kursach wyższych — zł 700 dziennie.

Na kursie nieinternatowym, za tydzień uważa się 42 godziny zajęć, za dzień — 7 godzin zajęć.

VI. Wynagrodzenie instruktorów, szkolących przy warsztacie pracy.

28. Instruktorem w rozumieniu niniejszej uchwały jest pracownik instytucji spółdzielczej o wysokich kwalifikacjach zawodowych, któremu zlecono szkolenie przy warsztacie pracy w zakresie nauczania umiejętności praktycznych, w ściśle określonym czasie, innego pracownika lub grupy pracowników, nie przekraczającej 5 osób.
29. Podstawą obliczenia wynagrodzenia instruktora jest czas trwania nauki oraz liczba szkolonych.
30. Wynagrodzenie za jeden dzień szkolenia ustala się wg następujących zasad:

Czas trwania szkolenia przy warsztacie pracy	Liczba osób szkolonych				
	1	2	3	4	5
	z	ł	o	t	y
do 6 dni włącznie	150	280	390	480	550
od 1 do 4 tygodni	100	180	240	280	300
ponad 4 tygodnie	80	150	200	230	250

VII. Przepisy końcowe

31. Niniejsze zasady wynagradzania wykładowców, kierowników kursów i instruktorów szkolących przy warsztacie pracy obowiązują od dn. 1 grudnia 1949 r.

Z dniem tym traci moc obowiązującą uchwałę Zarządu CZS z dnia 8 lipca 1948 r. w sprawie zasad wynagradzania wykładowców i kierowników kursów.

Poz. 146.

UCHWAŁA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 26 listopada 1949 r.

w sprawie nadania uprawnień rewizyjnych.

Na podstawie §§ 4, 7 i 8 instrukcji CZS z dnia 4 listopada 1948 r. o nadawaniu uprawnień rewizyjnych i kwalifikowaniu rewidentów (Monitor Spółdzielczy Nr 10 - 11/1948, poz. 69), Zarząd CZS na wniosek Komisji Egzaminacyjnej CZS

postanawia

- a) nadać uprawnienia rewizyjne 26 rewidentom, wymienionych na liście Nr. 5, stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały,
- b) uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Spółdzielczym,
- c) wykonanie uchwały powierza się Wydziałowi Rewizyjnemu.

Załącznik

LISTA Nr. 5

REWIDENTÓW, KTÓRYM UCHWAŁĄ ZARZĄDU CZS Z DNIA 26 LISTOPADA 1949 R. NADANO UPRAWNIENIA REWIZYJNE.

Centrala Spółdzielni Pracy:

1. Buja Jan	14. Oleksy Edward
2. Cała Feliks	15. Orszański Stefan
3. Cicha Józefa	16. Pasz Rudolf
4. Czajkowski Piotr	17. Popiołek Marian
5. Fajkowska Hanna	18. Porada Zdzisław
6. Grochowski Zbigniew	19. Skowierzakowa Maria
7. Janicki Mieczysław	20. Sojka Franciszek
8. Kielczewski Marian	21. Sygnet Marian
9. Koprowicz Tadeusz	22. Szpunar Tadeusz
10. Koźmiński Antoni	23. Szulc Jerzy
11. Łakomik Stefan	24. Taupieko Władysław
12. Łukowicz Tomasz	25. Wajnert Władysław
13. Makowski Antoni	26. Wyczęsany Emil.

Poz. 147.

UCHWAŁA ZARZĄDU CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 26 listopada 1949 r.

w sprawie nadania uprawnień rewizyjnych.

Na podstawie §§ 4 i 7 instrukcji CZS z dnia 4 listopada 1948 r. o nadawaniu uprawnień rewizyjnych i kwalifikowaniu rewidentów (Monitor Spółdzielczy Nr. 10 — 11/1948, poz. 69) oraz § 2 regulaminu z dnia 14 grudnia 1948 r. o weryfikacji uprawnień rewizyjnych nadanych przed 1.VII.1948 r. (Monitor Spółdzielczy Nr. A — 1/1949, poz. 8) Zarząd CZS na wniosek Komisji Weryfikacyjnej

p o s t a n a w i a:

- nadać uprawnienia rewizyjne 71 rewidentom, wymienionych na liście Nr. 6, stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały,
- uchwała niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Spółdzielczym,
- wykonanie uchwały powierza się Wydziałowi Rewizyjnemu.

Załącznik.

LISTA Nr. 6

REWIDENTÓW, KTÓRYM UCHWAŁĄ ZARZĄDU CZS Z DNIA 26 LISTOPADA 1949 R. NADANO UPRAWNIENIA REWIZYJNE.

Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“:

1. Bujak Jan	15. Kasprzycki Michał
2. Burak Zenon	16. Klimaszewski Romuald
3. Buzdygan Jan	17. Kostecki Kajetan
4. Chomik Anioł Marian	18. Kowalski Stanisław
5. Drozd Tadeusz	19. Kruczała Stanisław
6. Dubiel Józef	20. Krzywonos Karol
7. Dubiński Witold	21. Kubarek Julian
8. Dudrak Kazimierz	22. Kucharski Ludwik
9. Florys Stanisław	23. Kufel Mieczysław
10. Gołaś Jan	24. Kunica Michał
11. Iwaniec Stefan	25. Kuropatnicki Kazimierz
12. Jaworski Edward	26. Lewiński Feliks
13. Juszcak Jan	27. Lisiecki Józef
14. Kacprzak Wiesław	28. Łażewski Adam

29. Madej Jan
 30. Mazur Bolesław
 31. Miliński Antoni
 32. Nagengast Jan
 33. Natorski Edward
 34. Norek Jakub
 35. Ochał Jan
 36. Oksiuta Władysław
 37. Peretiatkowicz Mieczysław
 38. Pielatowski Marian
 39. Pilecki Stefan
 40. Podorabiński Jerzy
 41. Sendor Józef
 42. Skonieczny Bronisław
 43. Stanek Maksymilian
 44. Styło Czesław
 45. Szewczak Stanisław
 46. Szul Stanisław
 47. Szymański Antoni
 48. Wesoly Mirosław
 49. Wojciechowski Bronisław
 50. Wojtowicz Stanisław
 51. Żurakowski Teofil

52. Adamski Tadeusz
 53. Bąk Józef
 54. Galos Władysław
 55. Jagodziński Paweł
 56. Janczak Józef
 57. Jaromin Stanisław
 58. Kaczor Jan
 59. Kozłówna Ludwika
 60. Krzemiński Władysław
 61. Kwieciński Mieczysław
 62. Litwiński Piotr
 63. Marcinanis Mieczysław
 64. Niechwiej Józef
 65. Prejs Czesław
 66. Skorodzień Stefan
 67. Szot Konstanty
 68. Wenda Stanisław
 69. Wiśniowski Jan
 70. Woźniak Józef

Centrala Spółdzielni Pracy

1. Ruszczyński Waclaw.

Poz. 148.

KOMUNIKAT DZIAŁU SOCJALNEGO CENTRALNEGO ZWIĄZKU SPÓŁDZIELCZEGO

z dnia 25 listopada 1949 r.

w sprawie opłat za skierowania na wczasy w 1950 r.

Fundusz Wczasów Pracowniczych Centralnej Rady Związków Zawodowych w Polsce wydał w dniu 22. XI. 1949 r. zarządzenie Nr. 48, na mocy którego z dniem 1. I. 1950 r. została zmieniona wysokość stawki za 14 dni pobytu na wczasach oraz system ściągania opłat pracownika i pracodawcy wg następujących zasad:

I. Opłata od pracownika sektora społecznego wynosi:

Zarobek zł	dopłata pracownika zł	dopłata pracodawcy zł	Razem do pobrania zł
do 10.000	1.120	2.520	3.640
10.001 — 18.000	1.960	2.520	4.480
18.001 — 25.000	2.800	2.520	5.320
25.001 — 35.000	3.500	2.520	6.020
ponad 35.000	4.200	2.520	6.720

II. Członkowie rodzin opłacają za skierowania 14-dniowe po zł. 8.400 (biletu kolejowego nie otrzymują).

III. Skierowania na wczasy wydawane będą w dalszym ciągu przez związki zawodowe.

IV. Przy wydawaniu skierowań związki zawodowe pobierać będą od pracowników pełne opłaty za wczasy t.j. dopłatę pracownika plus dopłatę pracodawcy.

V. Placówki spółdzielcze zobowiązane są pracownikowi zwrócić tę część należności za wczasy, którą winien uiścić pracodawca.

Podstawą do zwrotu pracownikowi dopłaty pracodawcy będzie zaświadczenie komórki związkowej o przydzieleniu skierowania.

PRZEGLĄD USTAWODAWSTWA OGÓLNEGO

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr 56 z dnia 2 listopada 1949 r.

Artykuły reglamentowane.

poz. 444. Rozporządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 26 października 1949 r. w sprawie uznania niektórych artykułów za reglamentowane.

Opierając się na przepisie art. 2 ust. 1 dekretu z dnia 5 sierpnia 1949 r. o reglamentacji niektórych surowców, półfabrykatów i wyrobów gotowych (patrz Monitor Spółdzielczy Nr 17—18 z 1949 r. str. 10) Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego działając w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Handlu Wewnętrznego, uznał za artykuły reglamentowane: 1) zboże i główne przetwory zbożowe, 2) mięso i tłuszcze

pochodzące z uboju zwierząt gospodarskich i drobiu domowego oraz przetwory z tego mięsa.

Do czasu wydania odpowiednich przepisów na podstawie art. 2 ust. 2 cytowanego dekretu zostają utrzymane w mocy rozporządzenia i zarządzenia dotyczące wymienionych wyżej artykułów, wydane na podstawie dekretu z dn. 27 czerwca 1946 r. o reglamentowaniu zaopatrzenia ludności w przedmioty powszechnego użytku (Dz. U. R. P. Nr 35 z 1946 r., poz. 217).

Omawiane rozporządzenie weszło w życie z dniem 2 listopada 1949 r.

W Dzienniku Ustaw R. P. Nr 58 z dnia 15 listopada 1949 r.

Dostawy, roboty i usługi na rzecz Skarbu Państwa.

poz. 448. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 24 października 1949 r. o zmianie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. (patrz Monitor Spółdzielczy Nr A—7 z 1949 r. str. 16) zostały wprowadzone zmiany:

Spod działania ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (patrz Monitor Spółdzielczy Nr A—4 z 1949 r. str. 14) zostały wyłączone zamówienia na usługi o charakterze naukowym, literackim i artystycznym. Zasady i tryb udzielania zamówień na takie usługi oraz tryb określania wynagrodzenia za te usługi będą regulowane uchwałami Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów.

Wykonanie rozporządzenia zostało poruczone Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz wszystkim Ministrom. Rozporządzenie weszło w życie z dniem 15 listopada 1949 r. z mocą obowiązującą od dnia 12 marca 1949 r.

OKÓLNIKI I ZARZĄDZENIA PAŃSTWOWYCH WŁADZ CENTRALNYCH

Normy budowlane

W Monitorze Polskim z dnia 5 listopada 1949 r. Nr A—82 pod poz. 998 zostało ogłoszone Zarządzenie Ministra Budownictwa z dnia 24 października 1949 r. w sprawie ustanowienia obowiązujących norm budowlanych.

Zarządzenie powyższe dotyczy stropów żelbetowych, ceramiczno-żelbetowych i płaskich elementów ceramicznych.

Wzór umowy ramowej o wykonaniu robót budowlanych i montażowych.

W tym samym numerze Monitora Polskiego pod poz. 1000 zostało ogłoszone zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 października 1949 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Budownictwa w sprawie stosowania wzoru umowy ramowej o wykonaniu robót budowlanych i montażowych.

Komisje przetargowe.

W tym samym numerze Monitora Polskiego pod poz. 1001 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Budownictwa z dnia 18 października 1949 r. określające skład i zakres działania komisji przetargowych oraz szczegółowy tryb postępowania przy przeprowadzaniu przetargów i udzielaniu zamówień w dziale Ministerstwa Budownictwa.

Spółdzielnie kredytowe uprawnione do prowadzenia rachunków w obrocie bezgotówkowym.

W tym samym numerze Monitora Polskiego pod poz. 1005 zostało ogłoszone zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 20 października 1949 r. w sprawie ustalenia dodatkowego wykazu spółdzielni kredytowych, uprawnionych do prowadzenia rachunków w obrocie bezgotówkowym.

Jest to trzeci wykaz spółdzielni, którym Minister Skarbu nadał uprawnienia do prowadzenia rachunków w obrocie bezgotówkowym. Pierwszy został ogłoszony w Monitorze Polskim w Nr A—53, poz. 728, a drugi w Nr A—58, poz.

785. (Patrz Monitor Spółdzielczy Nr 17—18 z 1949 r. str. 14 i 15).

W obecnie ogłoszonym wykazie zostały umieszczone następujące spółdzielnie kredytowe:

Województwo Łódzkie.

Banki Spółdzielcze: Brzeziny, Łęczyca, Paradyż, Szadek; Spółdzielczy Bank: Wieruszów; Pow. Bank Spółdzielczy: Rawa Mazowiecka; Bank Ludowy: Zduńska Wola; Kasa Spółdzielcza: Buczek; Kasa Stefczyka „Samopomoc”: Klomnice; Kasa Spółdzielcza im Stefczyka: Przyłogi; Kasy Stefczyka: Bolesławiec, Brzeźno, Dąbrówka Wielka, Dobryszce, Gorzkowice, Koniecpol, Kruszyna, Łęczyca, Przedbórz, Przysucha, Rozprza, Szczerców, Wolbórz.

Województwo Kieleckie.

Bank Ludowy: Skarżysko Kamienna.

Województwo Lubelskie

Banki Spółdzielcze: Belz, Biłgoraj, Łęczna, Nalęczów, Parczew;

Bank Spółdzielczy Rolniczo-Handlowy: Hrubieszów; Chrześcijański Bank Spółdzielczy: Kazimierz Dolny; Kasy Spółdzielcze: Czermierniki, Łomazy, Niemce, Trzebieszów, Wojsławice Zwierzyniec;

Kasy Stefczyka: Annopol, Dubienka, Fajslawice, Framopol, Gorzków, Horodyszczce, Izba, Józefów, Kamionka, Karczniska, Kolonia Sław, Noakowski, Krzczonów, Kurów, Leżkówce, Leśna Podlaska, Łaszczów, Łukowa, Michów, Niedzwica Kościelna, Ostrów Lubelski, Piasku Luterskie, Polichna, Rudnik, Skierbieszów, Stawatyce, Suchowola, Tarnogród, Tucznia, Tyszowce, Urzędów, Wierzba, Zaklików, Zakrzówek.

Województwo Gdańskie.

Banki Ludowe: Lipusz, Łeba, Starogard, Steżyca; Gminna Kasa Spółdzielcza: Krokowa.

Województwo Poznańskie.

Banki Spółdzielcze: Koźmin Koło, Krzyż, Witnica; Banki Ludowe: Brenno, Budzyń, Drezdenko, Kargowa, Koźminek, Kwilcz, Lubsko, Ołobok, Osieczna, Skwierzyna; Kasa Spółdzielcza: Cienin Kościelny; Kasa Stefczyka: Kramsk.

Województwo Śląskie.

Banki Spółdzielcze: Radzionków, Strumień; Bank Ludowy: Karpowice; Kasa Spółdzielcza: Siewierz; Pow. Kasa Spółdzielcza: Goleszów; Parafialna Kasa Stefczyka: Włodowice; Kasa Oszczędności i Pożyczek: Imielin; Kasy Stefczyka: Bieruń Stary, Pawłowice, Tychy.

Województwo Rzeszowskie.

Banki Spółdzielcze: Biecz, Białowa, Dubiecko, Pilzno, Radymno, Radomyśl Wielki, Rozwadów, Sokół Małopolski;

Gminna Kasa Spółdzielcza: Ropczyce; Kasy Stefczyka: Czudec, Hyżne, Jedlicze, Kończuga, Majdan, Miejsce Piastowe, Raniżów, Seniawa, Ulanów, Żołynia; Bank Spółdzielczy „Beskid”: Sanok.

Polska Izba Handlu Zagranicznego.

W Monitorze Polskim z dnia 10 listopada 1949 r. Nr A—83 pod poz. 1014 została ogłoszona Uchwała Rady Ministrów z dnia 24 października 1949 r. w sprawie nadania statutu Polskiej Izbie Handlu Zagranicznego. Statut ów został również ogłoszony jako załącznik do powyższej uchwały.

Przedsiębiorstwa uspołecznione działające w dziedzinie handlu wewnętrznego.

W tym samym numerze Monitora Polskiego pod poz. 1017 została ogłoszona Uchwała Rady Ministrów z dnia 24 października 1949 r. w sprawie zmiany sposobu uspołecznionych przedsiębiorstw działających w dziedzinie handlu wewnętrznego. Spis ów był ogłoszony w Monitorze Polskim z dn. 14 marca 1949 r. Nr A—14 pod poz. 161.

Po wprowadzeniu powyższą uchwałą zmian, wykaz ów przedstawia się jak następuje:

A. Przedsiębiorstwa, podlegające bezpośrednio kierownictwu Ministra Handlu Wewnętrznego.

1. Centrala Handlowa Materiałów Budowlanych — przedsiębiorstwo państwowe — Warszawa,
2. Centrala Handlowa Przemysłu Drzewnego — przedsiębiorstwo państwowe — Warszawa,
3. Centrala Handlowa Ceramiki — przedsiębiorstwo państwowe — Warszawa,
4. P.F.O. Maszyn Biurowych, spółka z o. o. — Warszawa,
5. Centrala Tekstylna, przedsiębiorstwo państwowo-spółdzielcze — Łódź,
6. Centrala Handlowa Przemysłu Odzieżowego — przedsiębiorstwo państwowe — Łódź,
7. Centrala Handlowa Przemysłu Skórzanego — przedsiębiorstwo państwowe — Łódź,
8. Centrala Handlowa Przemysłu Papierniczego — przedsiębiorstwo państwowe — Łódź,
9. Centrala Produktów Naftowych — przedsiębiorstwo państwowe — Łódź,
10. Centrala Handlowa Przemysłu Cukrowniczego — przedsiębiorstwo państwowe — Warszawa,
11. Polskie Zakłady Zbożowe — przedsiębiorstwo państwowo-spółdzielcze — Warszawa,
12. „Bacut I“ — przedsiębiorstwo pod zarządem państwowym — Warszawa,
13. Państwowa Centrala Handlowa (P.C.H.) — przedsiębiorstwo państwowe — Warszawa,
14. Powszechne Domy Towarowe (P.D.T.) — przedsiębiorstwo państwowe — Warszawa,
15. „Spedytor“ — przedsiębiorstwo państwowo-spółdzielcze — Warszawa,
16. C. Hartwig — Spedytor — Spółka Akcyjna — Warszawa,
17. Centrala Mięsna — przedsiębiorstwo państwowe — Warszawa.

B. Przedsiębiorstwa, podlegające nadzorowi Ministra Handlu Wewnętrznego w porozumieniu z właściwym Ministerstwem lub z Centralnym Związkiem Spółdzielczym.

1. Centrala Rybna — Centrala Spółdzielczo-państwowa — Warszawa,
2. Centrala Spółdzielni Spożywców „Społem“ — Warszawa,
3. Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ — Warszawa,
4. Centrala Spółdzielni Mleczarsko-Jajczarskich — Warszawa,
5. Centrala Spółdzielni Ogrodniczych — Warszawa.

C. Przedsiębiorstwa, podlegające nadzorowi właściwych Ministrów lub Centralnego Związku Spółdzielczego, w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego.

1. Centrala Handlowa Przemysłu Chemicznego — przedsiębiorstwo państwowe — Warszawa,
2. Centrala Handlowa Przemysłu Elektrotechnicznego — przedsiębiorstwo państwowe — Warszawa,
3. Centrala Handlowa Przemysłu Motoryzacyjnego „Motozbyt“ — przedsiębiorstwo państwowe — Warszawa,
4. Centrala Przemysłu Artystycznego — przedsiębiorstwo państwowe — Kraków,
5. Centrala Zbytu Produktów Przemysłu Węglowego — przedsiębiorstwo państwowe — Katowice,

6. Centrala Handlowa Żelaza i Stali „Centrostal“ — przedsiębiorstwo państwowe — Katowice,
7. Polska Agencja Drzewna „Paged“, spółka z ogr. odp. — Warszawa,
8. Centrala Spółdzielni Pracy — Warszawa,
9. Centrala Spółdzielni Wytwórczych „Solidarność“ — Warszawa,
10. Centrala Spółdzielni Wydawniczych i Księgarskich — Warszawa,
11. Państwowe Zakłady Wydawnictw Szkolnych — przedsiębiorstwo państwowe — Warszawa,
12. Zjednoczone Zakłady Przemysłu Muzycznego (Dział Handlowy) — przedsiębiorstwo państwowe — Warszawa,
13. Centralny Zarząd Przemysłu Fermentacyjnego (Dział Zbytu Piwa) — przedsiębiorstwo państwowe — Warszawa,
14. Centrala Handlowa Przemysłu Metalowego — przedsiębiorstwo państwowe — Warszawa,
15. Centrala Handlowa Farmaceutyczno-Sanitarna „Centrosan“ — przedsiębiorstwo państwowe — Warszawa.

Najwyższa Izba Kontroli.

W Monitorze Polskim z dnia 15 listopada 1949 r. Nr A—84 pod poz. 1030 została ogłoszona Uchwała Rady Państwa z dnia 5 sierpnia 1949 r. w sprawie wydanego statutu organizacyjnego Najwyższej Izby Kontroli. Statut ów został nadany na podstawie art. 16 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U.R.P. Nr 13, poz. 74).

Cechy rzemieślnicze.

W Monitorze Polskim z dnia 17 listopada 1949 r. Nr A—85 pod poz. 1042 zostało ogłoszone Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 31 października 1949 r. w sprawie reorganizacji cechów rzemieślniczych. W myśl powyższego zarządzenia istniejące cechy powinny być zjednoczone w większe organizacje cechowe. Przy powoływaniu nowych cechów mają być przestrzegane następujące zasady: 1) nowy cech rzemieślniczy ma zrzeszać co najmniej 50 rzemieślników odpowiednich rzemiosł. W razie obniżenia się liczby zrzeszonych może być powołany specjalny cech, obejmujący dwa lub więcej pokrewnych cechów; 2) teren działalności cechu stanowić powinien jeden powiat administracyjny, a w wyjątkowych przypadkach — obszar działalności może obejmować kilka powiatów lub województw.

Do zarządzenia zostało dołączony wykaz, ustalający nomenklaturę cechów i ich właściwość zawodową. Według wykazu tego przewidziane są następujące cechy: 1) rzemiosł budowlanych; 2) rzemiosł drzewnych; 3) rzemiosł metalowych i elektrotechnicznych; 4) rzemiosł poligraficznych i papierniczych; 5) rzemiosł skórzanich; 6) rzemiosł włókienniczych; 7) piekarzy, młynarzy i cukierników; 8) rzemieślników wędliniarzy; 9) fryzjerów i 10) cech instrumentarzy muzycznych i galanteryjników.

Rozgraniczenie przemysłu fabrycznego i rzemieślniczego.

W Monitorze Polskim z dnia 21 listopada 1949 r. Nr A—86 pod poz. 1067 został ogłoszony okólnik Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 7 listopada 1949 r. w sprawie rozgraniczenia przemysłu fabrycznego i rzemieślniczego.

Rozporządzenie powyższe ustala dla przypadków, w których powstają wątpliwości, czy dane przedsiębiorstwo należy do przemysłu fabrycznego, czy też rzemieślniczego, — następujące kryteria:

1) W postępowaniu wyjaśniającym należy mieć na uwadze całokształt ustalonych okoliczności faktycznych w szczególności: warunki, rodzaj i sposób produkcji, wysokość obrotu i stosunek wartości materiałów i surowców zużytych przy produkcji do kosztów robocizny, stosunek zatrudnionych rzemieślników do ogólnej ilości pracowników i osobisty udział właściciela w pracy przedsiębiorstwa.

2) W młynarstwie za przedsiębiorstwa rzemieślnicze uważa się jedynie wiatraki bez względu na zdolności produkcyjne oraz na napęd, jakim są poruszane.

3) W dziale artystycznym za przedsiębiorstwa rzemieślnicze należy uważać te przedsiębiorstwa, które posługują się wyłącznie pracą ręczną bez użycia maszyn.

4) W tkactwie za przedsiębiorstwa rzemieślnicze należy uważać te przedsiębiorstwa, które posiadają najwyżej dwa krosna ręczne.

5) W hafciarstwie przedsiębiorstwo uważa się za rzemieślnicze, gdy: a) hafciarstwo jest wykonywane ręcznie, b) lub na maszynach hafciarskich pojedynczych, o jednej głowie.

6) W poligrafii za przedsiębiorstwa rzemieślnicze uważa się drukarnie posiadające 2 pedały bez samonakładaczy.

7) W przedsiębiorstwach sezonowych (budowlano-instalacyjnych) za przedsiębiorstwa rzemieślnicze uważa się te, w których przeciętna zatrudnienia w ciągu 12 poprzedzających miesięcy nie przekroczyła 15 pracowników, zatrudnionych przy pracach przygotowawczych i na budowie, nie wliczając w to uczniów (terminatorów).

8) W innych branżach za przedsiębiorstwa rzemieślnicze należy uważać te, które, a) nie są w pełni bądź to zmechanizowane, bądź też zautomatyzowane, albo b) o ile przeciętna zdolność zatrudnienia przy produkcji nie przekracza 10 pracowników. Uczniów (terminatorów) nie wlicza się do liczby pracowników.

9) Za przedsiębiorstwa rzemieślnicze bez względu na inne kryteria uważa się: a) kapelusznictwo damskie, b) foto-

grafowanie, c) fryzjerstwo wszystkich specjalności, d) krawiectwo m'arowe damskie (ciężkie i lekkie); e) krawiectwo m'arowe męskie (cywilne i mundurowe), f) tapicerstwo, g) zegarmistrzostwo, h) jubilerstwo i szlifowanie drogich kamieni, i) szewstwo (wyrób ręczny), j) kowalstwo.

10) W postępowaniu w sprawie mającym winny być wysłuchane wszystkie władze i instytucje, wyliczone w art. 143 prawa przemysłowego (są to izby przemysłowo-handlowe, izby rzemieślnicze, izby skarbowe i inspektorzy pracy).

11) Prawo odwołania posiadają również izby przemysłowo-handlowe względnie izby rzemieślnicze, jako zainteresowane kompetencyjnie.

12) Instancją odwoławczą jest Minister właściwy ze względu na rodzaj przemysłu.

13) Odpisy orzeczeń ostatecznych należy doręczyć właściwej izbie przemysłowo-handlowej i izbie rzemieślniczej celem dokonania wpisu względnie skreślenia w odpowiednich rejestrach (art. 126 prawa przemysłowego).

14) Tracą moc obowiązującą okólniki Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23.III.1947 r. Nr 14, z dnia 13.III.1948 r. Nr 1, i z dnia 21.I.1949 r. Nr 1 — o rozgraniczeniu przemysłu fabrycznego i rzemieślniczego.

SPROSTOWANIE

W Regulaminie Funduszu Nagród w Spółdzielczości, zamieszczonym na str. 5—7 Monitora Spółdzielczego Nr A 17—18 z r. 1949, należy sprostować następujące usterki:

1. W punkcie A 3 należy skreślić cały drugi ustęp.
2. Dopisać punkt A 5 w brzmieniu: „Postanowienia powyższe nie dotyczą spółdzielni pracy, które opracują własne regulaminy dla tej części funduszu nagród“.

3. W punkcie B 1 skreślić słowa: „nie premiowanym w inny sposób, a“.

4. Na samym końcu punktu C 7 dopisać słowa: „oraz zgodnie z uchwałą Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 1949 r. w sprawie wypłat premii za usprawnienia techniczne i wynalazki pracownicze w przemyśle państwowym“.

OD ADMINISTRACJI

Administracja podaje do wiadomości, że nieuregulowanie prenumeraty za rok bieżący do dnia 31

grudnia 1949, automatycznie powoduje przerwanie wysyłki Monitora z dniem 1 stycznia 1950 r.

Wpłaty przyjmuje PKO Warszawa, konto I-7560.

Prenumerata roczna zł 1.200.— numer pojedynczy zł 100.— Konto PKO W-wa I-7560 „Monitor Spółdzielczy“

Adres: Warszawa, Kopernika 30, tel. 806-87.

Redaguje Komitet. Wydawca: Centralny Związek Spółdzielczy.

Druk PWZG Warszawa, Tamka 3, 11000, Zam. 4329 B-95441.